

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Ilmavirta, Joonas

Title: Profiiliksi profiilittomuus

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Ilmavirta, J. (2017, 26.4.2017). Profiiliksi profiilittomuus. Tiedeblogi. Retrieved from <https://www.jyu.fi/blogit/tiedeblogi/ilmavirta>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Joonas Ilmavirta: Profiiliksi profiilittomuus

Joonas Ilmavirta, kuvaaja Marja Keränen

Vahva yliopisto tarvitsee monialaista tutkimusta ja kykyä ottaa siinä uusia suuntia. Yhteistyö alojen välillä ei kuitenkaan tapahdu tieteenalojen rajapinnoissa, vaan tieteenalojen yhteisellä alueella. Eri alojen on päästävä päällekkäin, myös yksittäisen tutkijan mielessä.

Erikoiset osaamisyhdistelmät mahdollistavat asioita, joihin harva pystyy. Viime vuonna julkaistiin artikkeli, jossa yhdistelin koulutukseeni sopivasti inversio-ongelmia ja neutriinofysiikkaa. Artikkelin luonnontieteen historiasta olisi jäänyt kirjoittamatta tai vähintäänkin vajaan, jos en olisi ymmärtänyt sekä latinan kieltä ja siihen liittyvää kulttuurihistoriaa että nykyisen fysiikan perusteita. En pystynyt tarjoamaan uutta siksi, että osaamiseni olisi ollut syvää, vaan siksi, että se oli laajaa.

Yhteistyö hyötyy myös siitä, että eri tieteenalojen osaajat kohtaavat. Kohtaamista helpottaa, että tutkijat tuntevat toistensa aloista edes perusteet. Syvyys ja leveys osaamisessa ovat molemmat hyödyksi, mutta kumpikaan ei korvaa toista. Tällaisten kohtaamisten onnistuminen edellyttää laajuutta niin opetuksessa kuin tutkimuksessakin.

Minun silmissäni minkä hyvänsä yliopiston suuri vahvuus on kyky tarjota mahdollisuus hankkia laaja osaaminen. Meiltä valmistuneet hyötyvät osaamisen laajuudesta ja valinnanvarasta tuon laajuuden luomisessa. Suppeampi oppiainetarjonta heikentäisi tutkinnon arvoa riippumatta siitä, millaiselle uralle alumni suuntaa.

Tutkimus ei suinkaan aina edellytä ainerajojen ylittämistä. Pääosa omastakin tutkimuksestani on puhtaasti matemaattista. Yliopistossamme moni tekee huippututkimusta, mutta vain osa aloista on edustettuna yliopiston profiilissa painoaloina tai kansainvälisinä kärkinä. Minun nähdäkseni yliopistolla on monta pientä kärkeä, ja juuri sellaisessa yliopistossa haluankin työskennellä.

Näen yliopiston profiloitumisen vaarallisena kahdelta kannalta. Yksittäisten alojen korostaminen tapahtuu väistämättä laaja-alaisuuden kustannuksella. Lisäksi sillä on minun silmissäni lähinnä poissulkeva yhteisöllinen vaikutus. Voinko minä olla yliopistolleni arvokas, jos työstäni on yliopiston profiilissa vain etäinen vihje? Yliopiston voima on laaja-alaisuudessa ja yhtenäisyydessä. Tämä voi olla nuoren tutkijan naiivi näkemys, mutta minun mielestäni juuri profiloitumattomuus on etu.

Joonas ilmavirta, tutkijatohtori, matematiikan ja tilastotieteen laitos, 26.4.2017